

Станислава Бараћ (Зрењанин, 1977) дипломирала је, магистрирала и докторирала на Филолошком факултету Универзитета у Београду. Од 2004. године запослена у Институту за књижевност и уметност, где је ангажована на пројекту специјализованом за проучавање (књижевне) периодике, којим од 2016. године и руководи. Организовала је три научна скупа, у сарадњи (*Часопис Руски архив 1928–1937 и култура руске емиграције у Краљевини СХС/Југославији*, са Весном Матовић, и *Часописи за децу: југословенско наслеђе 1918–1991*, са Тијаном Тропин) и самостално (*Часопис Жена данас*). Ауторка је две монографије (*Авангардна 'Мисао'*, 2008; *Феминистичка контрајавност*, 2015) и четрдесет научних студија.

Марија М. Булатовић (Краљево, 1990) дипломирала је на Катедри за општу књижевност и теорију књижевности Филолошког факултета Универзитета у Београду. На истој катедри 2014. године завршила је мастер академске студије одбранивши мастер рад под насловом „Дијалектика насиља у Расиновом трагичком свету“. Од 2014. године похађа докторске академске студије на студијском програму *Језик, књижевност, култура*, модул *Књижевност*, на Филолошком факултету Универзитета у Београду. Тренутно пише тезу под насловом „Филозофски концепт тела Мориса Мерло-Понтија и Ролана Барта као принцип естетске недовршености у его-документу“. Стипендисткиња је *Фонда за младе таленте* за школску 2012/2013. и 2013/2014. годину, као и Министарства просвете за период 2017-2019 када је била и ангажована на пројекту *Књиженство*. Добитница је *Похвале* Филолошког факултета у Београду за изузетан успех у току основних академских студија. Пише књижевну критику. Влада енглеским, француским и шпанским језиком. Области интересовања: теорија уметности, српска књижевност у европском контексту, француска књижевност и француска савремена књижевна теорија.

Миња Бујаковић је рођена 1994. године у Крагујевцу. Дипломирала је на Катедри за славистику на групи за руски језик, књижевност и културу Филолошког факултета. Мастер студије је завршила на истом факултету на смеру *Језик, књижевност, култура*. Тренутно је студенткиња на Централноевропском универзитету на програму женске и родне историје МАТИЛДА. Области интересовања су јој женска историја и историја рода, феминистичка теорија и компаративне студије социјализма.

Светлана Велимирац (Београд, 1978) дипломирала је на Филолошком факултету Универзитета у Београду, на Катедри за англистику. На истом факултету и катедри завршила је и мастер студије. Специјалистичке академске Студије Сједињених Америчких Држава завршила је на Факултету политичких наука Универзитета у Београду. Бави се наставом енглеског језика и енглеског језика струке, методиком наставе и социолингвистиком. Носилац је стипендије америчког Стејт Департмента за усавршавање у области наставе енглеског језика струке, у организацији Канцеларије за енглески језик Бироа за образовање и културу и Института за енглески језик Универзитета у Орегону, те је успешно завршила курс *English Teacher Professional Development Distance E-Learning Program, English for Specific Purposes - Best Practices*. Докторске студије уписала је на Филолошком факултету Универзитета у Београду. Поред континуираног образовања и усавршавања, учесница је стручних и научних скупова, а радови су јој објављени у више зборника и часописа из области филологије.

Лела Вујошевић (Београд, 1966), социолошкиња. Учествовала је у бројним истраживачким пројектима и научним скуповима у земљи и иностранству. Објавила је две монографије и више текстова у научним и стручним часописима из области социологије, феминизма, историографије, универзитетске проблематике и културологије. Одабрани радови су на линку: <https://independent.academia.edu/LelaVujosevic>. Живи у Крагујевцу и ради на Универзитету у Крагујевцу. Бави се хуманитарним радом. Активна је у културном и јавном животу града и објављује прилоге, ставове и коментаре у разним штампаним и електронским медијима.

Ивана Дејановић (Београд, 1993) је докторанткиња на Филолошком факултету Универзитета у Београду. Основне студије је завршила на Катедри за оријенталистику, Турски језик, књижевност и култура. Мастер студије завршила је 2017. године одбраном мастер рада на тему „Основно образовање у Османском царству”. Добитница је стипендије Фонда за младе таленте *Доситеја* за академску годину 2015/16. а Филолошки факултет уручио јој је похвалницу за изванредан успех у академском образовању. Стипендисткиња је Министарства просвете, науке и технолошког развоја и ангажована на пројекту *Књиженство – теорија и историја женске књижевности на српском језику до 1915. године*. Бави се проучавањем српско-турских књижевних веза, женске књижевности и женске и феминистичке периодике.

Дубравка Ђурић (Дубровник, 1961), редовна професорка на Факултету за медије и комуникације. Од 2011. чланица је пројекта *Књиженство – теорија и историја женске књижевности на српском језику до 1915. године* и чланица је редакције електронског годишњака *Књиженство*. Од 2015. председница Serbian Association for Anglo-American Studies. На Филолошком факултету дипломирала и магистрирала на Катедри за општу књижевности са теоријом књижевности. На Филозофском факултету у Новом Саду докторирала на Катедри за енглески језик и књижевност. Објавила је монографије: *Глобализацијске изведбе: Књижевност, медији, театар* (2016), *Дискурси популарне културе* (2011), *Политика поезије: Транзиција и песнички експеримент* (2010), *Поезија теорија род: Модерне и постмодерне америчке песникиње* (2009), *Говор друге* (2006), *Језик, поезија, постмодернизам: Језичка поезија у контексту модерне и постмодерне америчке поезије* (2002). Са Мишком Шуваковићем уредила је књигу *Impossible Histories – Historical Avant-Gardes, Neo-Avant-Gardes, and Post-Avant-Gardes in Yugoslavia, 1918-1991* (2003, 2006), са Биљаном Д. Обрадовић уредила је антологију *Cat Painters: An Anthology of Contemporary Serbian Poetry* (2016), једна је од уредница антологије *Дискурзивна тела поезије: Поезија и аутопоетике нове генерације песникиња* (2004), а са Владимиром Копицлом уредила и превела антологију новије америчке поезије *Нови песнички поредак* (2001). Једна је од оснивачица часописа *ПроФемина*, током 80-их деловала је у Заједници за истраживање простора и била коуредница публикације *Ментални простор*. Бави се теоријом експерименталне поезије, теоријом медија и теоријом и праксом песничког перформанса. Објавила је осам збирки песама, а од 1983. преводи америчку поезију, са посебним фокусом на језичкој поезији.

Бојана Максимовић (1989) је докторанткиња и сарадница у настави на Групи за скандинавистику Филолошког факултета Универзитета у Београду, где је дипломирала и завршила мастер студије. Током основних студија, као стипендисткиња, паралелно је студирала у Норвешкој где је завршила хуманистичку академију Nansenskolen. Учествовала

је у више преводачких пројеката у којима је преводила документарну литературу и белетристику са норвешког језика. Посебне области интересовања и проучавања: старонордијска књижевност, религија и митологија, фолклористика, студије рода, популарна култура.

Милица Миленковић рођена је 1989. године у Нишу. Завршила је основне студије србистике и мастер студије филологије (српска и компаративна књижевност) на Филозофском факултету у Нишу одбраном теме мастер рада „Поезија Гордане Тодоровић“. Бави се писањем поезије и прозе, књижном критиком и приређивачким радом. Као аутор пројекта и ментор Школе активног читања и креативног писања приредила је *Зборник радова полазника школе (2017/2018)*, а у оквиру бављења поезијом Гордане Тодоровић приређивач је издања: *Сабрана дела (I–III) Гордане Тодоровић (2018)* и *Живети због песме (Сабране песме из Књижевних новина 1974–1978) Гордане Тодоровић (2019)*. Област њеног интересовања су заборављени српски књижевници, историја српске књижевности, креативно писање и теорије рецепције и интерпретације књижевног дела.

Марина Милошевић (1993) дипломирала је на Катедри за библиотекарство и информатику Филолошког факултета Универзитета у Београду, где је завршила мастер студије, а потом уписала и докторске студије, школске 2017/18. Завршила је COBISS (Кооперативни библиотечко информациони систем и сервис) стручне курсеве: COBISS3/Преузимање записа и фонд и COBISS3/Каталогизација - почетни курс, а потом и положила стручни испит за запослене у библиотечкоинформационој делатности. Од 1. децембра 2017. године запослена је на Филолошком факултету Универзитета у Београду.

Миланка Николић завршила је основне студије на Катедри за општу књижевност и теорију књижевности, Филолошког факултета у Београду, где је и мастерирала радом “Критерији интерпретативне прихватљивости у тумачењу Миљковићеве поеме *Ариљски анђео*”. На докторским студијама бави се питањем повезаности поезије и филозофије. Водитељка је на Радио Београду 202, пише за различите портале међу којима је BBC на српском и сарађује са владиним и невладиним организацијама као активисткиња. Стипендисткиња је Института за дигиталне комуникације у Београду.

Горан Петровић је рођен у Краљеву 1989. године. Основне и мастер академске студије завршио је на катедри за енглески језик и књижевност Филолошког факултета у Београду. Након одбране мастер рада „Пасторални свет у Шекспировим комедијама и трагикомедијама: *Како вам драго, Млетачки трговац, Зимска бајка, Бура*“, уписао се на докторске академске студије на Филолошком факултету у Београду, у оквиру којих тренутно ради на дисертацији под насловом „Еволуционизам као теоријска основа ране научно-фантастичне имагинације Х. Ц. Велса“. Аутор је шест научних радова из области когнитивне лингвистике, популарне културе и научно-фантастичне књижевности, а такође има и један објављен преводачки прилог (превод поезије америчког песника Х. В. Лонгфелоа). Године 2015. добио је похвалу за учешће на литерарном конкурсима „Доситејево златно перо“. Од новембра 2018. запослен је као сарадник (истраживач-приправник) на пројекту *Књиженство – теорија и историја женске књижевности на српском језику до 1915. године*. Област његовог интересовања јесте англофона (британска и америчка) књижевност, уз акценат на утопијском и научно-фантастичном жанру.

Теодора Тодорић Милићевић (Травник, 1990) студенткиња је докторских студија на Филолошком факултету Универзитета у Београду, где је завршила основне и мастер студије из кинеског језика, књижевности и културе. Од 2018. године учествује на пројекту *Књиженство – теорија и историја женске књижевности на српском језику до 1915. године*. Области интересовања су јој компаративна и кинеска књижевност, феминистичка теорија, студије културе.

Дијана Рејнолдс-Кордилеоне школовала се на Државном Универзитету у Сан Дијегу и Фридрих-Александер Универзитету у Ерлангену, докторирала је на Калифорнијском универзитету у Сан Дијегу. Потом је радила је као професорка историје на Назаренском Универзитету Поинт Лома у Сан Дијегу на основним студијама и истовремено спроводила истраживање о Бечу у доба Хабсбурга. Године 2016. додељена јој је Фулбрајтова стипендија за пројекат о Јелици Беловић-Бернациковској. Рад у часопису *Књиженство* представља део књиге коју управо пише. У пензији је од 2017. године. Живи у Сан Дијегу.

Дара Шљукић (Пријеполје, 1993) завршила је основне студије на Катедри за општу књижевност и теорију књижевности на Филолошком факултету у Београду. Мастер студије је завршила на истом факултету на смеру Језик, књижевност, култура. Академске 2019/2020. студенткиња је мастер програма родних студија на Централноевропском универзитету у Будимпешти и Бечу. Интересује је савремена женска књижевност и феминистичка књижевна теорија. Део је групе *Побуњене читатељке* од 2016. године, у оквиру које пише и објављује књижевну критику на порталима *Буквица* и *Мини Буквица*. Са колегиницама из Србије и региона сарађивала је на пројекту *Мониторинга књижевне критике* (2018) и у писању и објављивању књиге есеја *Рат из децје перспективе* (2018). Објавила је рад о *Напуљској тетралогји* Елене Феранте у *Генеру: часопису за феминистичку теорију и студије културе* (2017), и текст о књизи *Ката Несиба и коментари* Ивана Јанковића у часопису *Реч* (2017).